

franceza un avantaj

editori:

Magdalena Mărculescu
Vasile Dem. Zamfirescu
Silviu Dragomir

fondator:

Ion Mărculescu, 1994

director producție:

Cristian Claudiu Coban

concept și realizare grafică:

Jean-Louis Boissard

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Duțescu, Mihai

franceza un avantaj / Mihai Duțescu. - București :
Pandora Publishing, 2014
ISBN 978-973-1989-46-4

821.135.1-1

Copyright © Editura Pandora M, 2014

C.P. 27-0490, București
Tel./Fax: +40 21 300 60 90
www.pandoram.ro

m. dușescu

franceza un avantaj

inițial ne vorbeam la per tu

1.

Dacă e să fim sinceri, pornisem cu stângul – încă de la Kick-Off Meeting ieșise nasol traducerea simultană era fix pe lângă chiar dacă madam avea o mie jumate pe lună plus bonus

Alina socotise locurile cu unul în minus motiv pentru care însuși Motti (sosit un pic mai târziu) a trebuit să stea pe scaunul secretarei, adus cu deranj în timpul teleconferinței cu cei din Ankara

dl Corneliu, stresat, intra și ieșea cam din 2 în 2 minute din sală își scotea verigheta și o învârtea ca pe titirez după care o muta pe degetul mic, și iarăși la loc.

Vizavi se lucra la un turn, era zgomot, deși tâmplăriile și pereții-cortină costaseră o avere dar probabil că ăia aveau utilaje vechi + norme HG 493/2006 implementate prin părți. Și atunci

s-au ridicat și-au plecat fără să decidă nimic. Ne era teamă că pierdem contractul, Alina încerca să spună o glumă, în timp ce dl Corneliu, mai agitat ca oricând, aliniase cele 4 secretare în hol

(veniseră în adidași...) și, cu un Cosmo în mână le măsura din priviri încercând să-i găsească fiecareia un outfit adecvat. Nu voia să mai fie făcut de râs și pe 20 august, la Top Management Meeting.

2.

Cum stăteam la masă, și oricum se vorbea în germană eu mă uitam pe pereți – era desenată o vacă și părțile ei componente cu o mică legendă într-un colț al panoului.

La început au adus oala de supă. Era bună și dl Corneliu i-a rugat să curețe carnea de pe oase iar oasele să i le împacheteze cu grijă (în ceva termo-rezistent) ca să le ducă la București, acasă, la câini.

După supă, au adus carnea (cea de pe oase). Era bună și moale, și delicios de lejeră. Cu piure de pere varză de Bruxelles și cartofi mărunțiți, amestecați cu unt și spanac. Aveau țepușe de aramă

cu care au extras măduvioara și ne-au servit-o fierbinte pe niște platouri mici. Am băut vin dl Corneliu a plătit, și într-un final am plecat

un taxi ne-a dus la aeroport. Și iarăși
aeroport – cel de acasă – cu șofer și XC 90
+ 2 câini lipiți cu botul de geam
agitându-se bucuroși pe bancheta din spate.

Erau mici (mi-i închipuisem mai mari) albi și lățoși
păreau gemeni
dar aveau zgărđițe diferite: unul Burberry și celălalt
Chanel sau Dior – oricum, ceva auriu.

Între două telefoane
dl Corneliu m-a rugat să stau acolo, în spate, cu ei
dar să nu le spun ce le-a adus din Viena.
Le facem surpriză – mi-a zis – le facem surpriză!